

En resumé från medlemsmötet den 25 mars 2014 i Klockargården.

Har ni tänkt på hur lätt man kan tycka att någonting har blivit en vana? Som idag till exempel, nu när Kent Jakobsson, vår nya ordförande står där och hälsar oss välkomna, känns det som det alltid har varit så. Även om det här **är** hans första möte **här**, så är han ingen duvunge i den här rollen precis, han är verkligen på sin mammas gata. Men visst är det tråkigt att det ska bli missförstånd så här redan i början. Glad i hågen tittar han ut över en näst intill fullsatt sal och tycker nog att det är ett fantastiskt mottagande han har fått, men förstår ganska snart att det inte enbart beror på honom utan i själva verket är det månadens artist, nämligen ingen mindre än **Jeja Sundström**. Ta nu inte detta så hårt Kent, nästa gång kan du få sjunga en truddelutt du med, för i den här föreningen är vi inte så knussliga ska du veta.

Om det är en last vet jag inte men ändå, han lyssnar på **RADIO** (hur många gör det nu för tiden?) och en av favoriterna verkar då vara **Vetenskapens Värld**. Det senaste var om ett forskningsprojekt om vad det innebär att bli pensionär. Det ena var att man såg det som ett slut på ett verksamt liv och det andra var att man såg det som en början på ett nytt aktivt och berikande liv. För så länge huvud, armar och ben hänger med så finns det massor för oss pensionärer att delta i. Märkte ni att jag skrev delta (jag gillar nämligen inte ordet **pyssla med**) för dom flesta deltar verkligen med liv och lust och den gamla klyschan att (hur hade man tid att arbeta förut) kan nog stämma in på ganska många av oss. Men visst en liten stund kan vi väl ändå ägna oss åt **”pyssel”** Då tänker jag närmast på vår **”pysselgrupp”** (eller textilgrupp heter det nog egentligen) vilket inte heller blir helt rätt för dessa damer ligger verkligen i. Ja, damer ja, men herrarna då, var håller ni hus. Ni män som alltid har undrat vad som avhandlats under syjuntorna under åren nu har ni chansen att få svar på den frågan. För nu har ni ju blivit så gamla så ni har väl slutat att rodna, eller? Och ni damer som saknar syjuntetiden nu har ni chansen att hänga på **igen** för som ni hörde när Kent intervjuade Siv och Siv d.v.s. Mattsson och Hammerman så hanns det med lite fnitter och glam på mötena fortfarande. (Observera det är inget krav att heta Siv.) Ta gärna kontakt med någon i sygruppen så kanske du kan prova på några gånger och uppleva gamla minnen. Och framför allt vore det roligt om vårt fina månadslotteri kunde få fortsätta i dess nuvarande form för vad jag förstår så är den ganska ovanlig. Den här ”juntan” har ju funnits sen början på 1990 talet men det finns ju de som har hållit på betydligt längre än så.

Inget medlemsmöte utan lite information av allehanda slag. Men innan dess ställs frågan om vi har fått några nya medlemmar. Men där var det tji, ingen alls att glädja Lasse med till hans lilla (**stora**)medlemsregister. Över 420 medlemmar faktiskt.

Först att informera är Gunnar Andersson som informerar om kommande utflykten till Artipelag och senare i vår kommer en stadsvandring på Riddarholmen. Och vill vi hänga på PRO Segeltorp så kan det bli en tur på Hjälmare kanal också. Sen kom Anne-Marie som lyckades sälja sina sista teaterbiljetter snabbare än hon hann blinka. Intresset för teaterföreställningarna är verkligen stort.

Vi har ju så många bra cirklar och aktiviteter redan men det hindrar inte att Kent skickar ut en undran om det finns några önskemål på nya cirklar. Hör gärna av dig till oss i styrelsen, helst innan 22 april då vi har vårt planeringsmöte inför hösten. Och sist men inte minst innan underhållningen berättar Kent om Seniordagen i Sjödalsparken den 20 maj där det bjuds på underhållning och aktiviteter. Han påstår sig ha hört att 20 maj är det alltid vackert väder så glöm inte detta datum.

Så har vi då kommit fram till dagens höjdpunkt. Höjdpunkten med ackompanjatör ropas in från de bakre regionerna där dom har fått lite kaffe med dopp.

Jeja Sundström ja nu är hon här igen, nu med Stefan (inte Demert) men väl Lindstein som ackompanjatör. Jeja har ju varit här tidigare och inte annat än jag kan komma ihåg så drog hon lika mycket folk då med. Över 100 personer hade kommit idag, vilket fick henne att utbrista ”va roligt att så många har kommit hit” den frasen var användbar tyckte hon för den hade hon nämligen använt den gången som hon gjorde ett framträdande på ett av landets fängelser.

Mellan visorna berättar Jeja hur mycket U.P Olrog, Povel Ramel Hasse och Tage och även Alf Henriksson har betytt för henne. Men nog har Jeja en betydelse i våra liv också för dom är ju inte så många dom kvinnliga trubadurerna. Och hon har faktiskt fått **Evert Taubes Trubadurpris**. Hon berättar med stolthet att hon har legat på **Antiktoppen** med **Violen från Flen**. Och att den violen minsann inte var så kysk som i visan utan i verkligheten hade fem barn. Vilken fin avslutning det blev med Zarah Leanders **Jag kan inte längre höra syrsor**, vilket förmodligen inte är låtens titel men Jeja framförde den så mjukt och fint att själva texten fick ett nytt värde i mina öron. Så har vi då kommit fram till det alltid lika efterlängtade kaffet med dopp och icke att förglömma lotteriet med alla de fina vinsterna, och denna gång med bl.a. flera fantastiskt fina påskdukar.

Så var det då dags för Kent att avsluta och tacka för den stora anslutningen. Och du Kent, jag tror att nästa möte kommer det nog lika många medlemmar, för jag tror att du klarar dej utan dragplåster. Väl mött då.

Eva L.